

[Rager.]

forslag. Vi støtter det i Princippet, og vi ser det gerne ophøjet til Lov. Om der skal foretages nogle enkelte Smaaændringer, skal jeg lade staa hen — for os er det ikke af principiel Natur. Paa den anden Side maa jeg sige, at jeg anser det for saa vigtigt at faa lovgivet paa dette Omraade, jeg anser det for saa vigtigt, at den danske Rigsdag for en Gangs Skyld konstaterer andet end Impotens paa dette Omraade, at jeg vil sige, man maa forhandle paa en meget bred Basis, selv om den maaske ikke bliver saa bred, saa Partiet Venstre, hvis de staaar paa det Standpunkt, der er fastlagt i Dag, kan komme ind under de almindelige skærmende Vinger. Jeg haaber altsaa, at vi skal naa til en Gennemførelse af Lovforslaget, og jeg haaber, vi kan naa det endnu i denne Samling.

Men naar der nu i Dag har været talt om Rigsdagens Fortid, vil jeg dog gerne have Lov til i nogen Grad at rehabilitere Fortiden. Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, sagde, at man i tidligere Tid i for høj Grad havde hængt sig ved det mindre væsentlige, nemlig det Spørgsmaal, der ogsaa er drøftet uhyre meget i Dag, og som for den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), var Hovedpunktet, nemlig Spørgsmaalet om Arkitekters og Ingeniørers Honorarer.

Det er rigtigt, at der meget ofte har været talt om det, og at disse Honorarer og deres Beregninger har været grundlæggende for de Diskussioner, der har fundet Sted. Men det er ikke rigtigt, at Fortiden har stillet sig paa det Standpunkt, som Venstres Ordfører i Dag stod paa, nemlig at det, Lovforslaget egentlig skulde gaa ud paa, var at knibe saadanne Honorarer ned. Nej, Fortidens Diskussioner har ligget paa en videre og fornuftigere Basis, idet man har sagt: at disse Honorarer beregnes procentvis, er det, der giver os Indtryk af, at der ikke føres den fornødne Kontrol. Med den højt-ærede Formands Tilladelse til dette og nogle enkelte efterfølgende Citater vil jeg gerne læse, hvad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte i Folketinget i Samlingen 1893—94 paa Sp. 1872. Da udtalte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard bl. a. følgende:

„Saa snart det drejer sig om Statsbygninger, kan man i de allerfleste Tilfælde holde sig til det strengt nødvendige, kun sjældent vil der foreligge Nødvendighed for at opføre kunstneriske og monumentale Bygninger, og selv dér vil en

fornuftig Sparsommelighed ikke være saaganske ilde anbragt.“

Og lige før havde det ærede Medlem sagt: „Der er naturligvis ingen af dem, der fungerer som Arkitekter ved slige Lejligheder, der bygger anderledes, end de anser det for ønskeligt, men mellem det ønskelige og det nødvendige er der ofte et langt Spring.“

Nu maa jeg sige, at denne Honorarberegning ved Hjælp af Procenter er jo Folk, der er vant til at arbejde med Arkitekter og Ingeniører, vant til og derfor stillet ind paa. Paa den anden Side maa man indrømme, og selvfølgelig medgive, at denne Honorarberegning har givet Anledning til en skæv Opfattelse af den Udvikling, der er sket. Og ingen kan være mere interesseret i at faa dette ændret end netop Ingeniører og Arkitekter; thi selvfølgelig kan de i det lange Løb ikke staa sig ved, at Forholdet udvikler sig paa den Maade, at man mener, eller at blot nogle enkelte i deres stille Sind faar det Indtryk, at et Byggeforetagende eller et Ingeniørarbejde gøres større, for at den paagældendes Honorar derved kan forøges. Der er ogsaa indenfor Ingeniørkredse en Opfattelse deraf, og Mistilliden er ogsaa kommet til Stede dér.

Jeg skal ikke gaa langt ind paa dette, men jeg vil gerne netop for at vise det tage frem et enkelt Stykke af en Forhandling, der for ret nylig fandt Sted i Kalundborg Byraad, hvor der sidder som Medlem en Ingeniør Hasselbalch Larsen, der er Leder af Højspændingsværket dér i Byen. Dette Højspændingsværk laa i Konkurrence med Byens eget kommunale Værk, som havde en raadgivende Ingeniør, og i Byraadet sagde Hr. Hasselbalch Larsen da dette: Man kan ikke forlange, at jeg skal tages som objektiv Dommer i denne Sag, men den Ingeniør, hvis Honorar er afhængigt af, om han anbefaler det ene eller det andet, er — uden at jeg derigennem paa nogen Maade vil insinuere, at vedkommende lader sig paavirke af det — heller ikke objektiv. Dér ser man altsaa, at Indtrykket af, at denne Maade i det lange Løb ikke kan være den gyldige overfor de Indvendinger, der rejses, har man ogsaa i Ingeniørkredse.

Under de Forhandlinger, der gennemsvundne Aar har fundet Sted, har det kun været fra en enkelt Side, at denne Honorarlønningsmaade er blevet forsvaret, og det vil jeg ogsaa gerne have Lov til at citere — det staaar Spalte 2079 fra den 25. November 1907, og dér læser jeg følgende:

„Overfor denne mærkelige Opfattelse,